

[Grethe Fenger Møller]

vænnet os til, at den harsdorffske bygning lå som et slag i hovedet på Charlottenborg. Ja, det har vi jo nok alle sammen, vi hører vel til den aldersgruppe, der ligesom har vænnet sig til det. Sådan har det jo været for os alle sammen. Men det er jo ikke noget argument for, at man skal komme med flere slag i hovedet på de kommende generationer, der vil gå i teatret.

Så spurgte ministeren mig, hvad vi egentlig mente, når vi efterlyste sagkundskab. Vi fik en fantastisk redegørelse for alle de begavede, dygtige og sagkyndige mennesker, som sidder i målsætningsudvalget, og som også sidder i dommerkomiteen. Og så spurgte ministeren: hvad vil man mere? Ja men vi synes da også, det er en række fremragende personer, og det er sådan set ikke deres kvalifikationer, vi stiller spørgsmålstejn ved, eller som vi ikke synes er tilfredsstillende. Det, vi efterlyste, var ligesom en anden prioritering af beslutningsprocessen, altså at man først havde tilendebragt målsætningsudvalgets arbejde, og at man havde taget de andre drøftelser bagefter. Det var altså ikke et spørgsmålstejn ved kvalifikationerne.

Det, vi som sagt havde ønsket os, var et bredere beslutningsgrundlag, for vi lægger meget stor vægt på, at Det kgl. Teater får forbedret sine vilkår. Vi må så bøje os for det, hvis det er således, at der i folketinget er et flertal, som vil have et snævert beslutningsgrundlag. Men vi vil gerne benytte denne lejlighed til at sige, at vi godt vil melde fra, hvis det ender med, at man kommer med et projekt, som er økonomisk uforvarligt, og som ødelægge miljøet omkring Kgs. Nytorv, og som vi ikke finder kunstnerisk forvarligt.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at takke de ordførere, som har vist positiv interesse for vores forespørgsel. Jeg vil gerne sige tak til hr. Poulsgaard, som jo var positivt indstillet, og til hr. Melchior, som jeg synes leverede et fremragende indlæg, hvor han kom med mange konstruktive forslag, der også tyder på, at hr. Melchior har meget stor interesse for Det kgl. Teaters forhold.

Jeg vil også gerne sige tak til fru Grethe Philip, der, som jo alle ved, også har en stor kærlighed til Det kgl. Teater og en stor viden om teatrets forhold. Fru Grethe Philip gav udtryk for, at hun i princippet var enig i ministerens holdning, men fru Grethe Philip lod dog en dør stå åben, hvis det skulle vise

sig, at det ikke kunne lade sig gøre at finde frem til en løsning på Kgs. Nytorv. Det synes jeg er positivt, fordi det for mig vidner om, at man har en nuanceret og en saglig holdning til tingene, at man kan drøfte tingene, og at man så i fællesskab kan prøve at finde ud af, hvad der er den bedste løsning, den dag vi her i tinget skal tage endelig stilling til Det kgl. Teaters fremtid. Jeg synes altid, det er positivt, når man kan have en saglig debat, og så kan vi finde ud af, hvor den rigtige løsning egentlig ligger.

Men der har jo været andre her i debatten i dag, der har været meget skræmte. Det har på mig næsten virket, som om der er nogle, der ikke mener, at Det kgl. Teater er en debat værdig her i tinget. Det kan egentlig forundre én, for igennem historien har det dog været sådan, at man ofte har diskuteret Det kgl. Teaters forhold her i folketinget, og man har diskuteret Det kgl. Teaters forhold, når der har været tale om dispositioner, der havde langt mindre økonomisk rækkevidde end den, vi står over for nu, og som havde langt mindre betydning for teatrets drift og teatrets arbejdsvilkår. Nu står vi altså over for en situation, hvor der er partier, som simpelt hen ikke engang gider diskutere, og som siger: hvorfor skal vi egentlig gøre det, det gik jo så godt uden denne debat? De accepterer altså, at man kan gå hen og ødelægge bybilledet totalt, eller i hvert fald ødelægge Kgs. Nytorv.

Her står to partier, socialdemokratiet og venstre, som man gik rundt og troede havde en folkelig opbakning rundt omkring i landet, med en holdning, der klart siger: vi alene vide; vi har overhovedet ikke noget behov for at diskutere Det kgl. Teater, for vi ved godt, hvordan den sag skal klares, og det er ærlig talt spild af vores tid at bruge en dag på at diskutere denne sag. Ganske vist koster den 1/4 mia kr. og får betydning for teatret i 50-100 år, men vi gider egentlig ikke diskutere denne sag.

Det lyder for mig fantastisk arrogant, når man tager i betragtning, at der, efter at idékonkurrencen blev offentliggjort, har været en fantastisk debat i massemedierne, har været en fantastisk interesse både for Det kgl. Teaters fremtid og for, hvordan man byplanmæssigt kunne klare en udbygning af Det kgl. Teater.